

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/231/2015
Identifikačné číslo spisu: 5015200534
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5015200534.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci žalobcu: maloletý W. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený matkou: W. B., nar. XX.XX.XXXX, W. XXX, G., zastúpený: ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., Závodská cesta 3911/24, Žilina, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Žilina, J. M. Hurbana 16, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US7/SSVODPPKPC1/BEZ/2015/9972 zo dňa 18.03.2015, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/110/2015-37 zo dňa 03.11.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/110/2015-37 zo dňa 03.11.2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 20S/110/2015-37 zo dňa 03.11.2015 zrušil rozhodnutie žalovaného č. UPS/US7/SSVODPPKPC1/BEZ/2015/9972 zo dňa 18.03.2015 vo veci nepriznania peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. pre nedostatok zdôvodnenia, vec mu vrátil na ďalšie konanie a zároveň zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 355,73 eur. Poukázal na to, že z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že aj keď je žalobca od apríla 2014 v remisii, každých 14 dní sa podrobuje kontrole v DFNsP Banská Bystrica na hematologickom a onkologickom oddelení, teda neustále je pod dohľadom lekárov, vykonáva tzv. ambulantnú chemoterapeutickú liečbu. Napriek konštatovaniu, že ochorenie je v remisii, táto skutočnosť sama o sebe neznamená, že by sa nepodroboval žiadnej liečbe. Z lekárskeho vyjadrení je preukázané, že lekári, v ktorých zdravotnej starostlivosti žalobca je, mu odporúčajú chrániť sa pred infekčnými chorobami práve preto, že okrem uvedeného onkologického ochorenia trpí závažným sekundárnym

imunodeficitným stavom, realizuje kontroly v hematologickej ambulancii každých 14 dní a pre zvýšené riziko infekčných ochorení nie je vôbec vhodné, aby cestoval prostriedkami hromadnej dopravy. Hematológ a transfuziológ konštatoval, že práve ochorenie žalobcu vyžaduje výlučne individuálnu dopravu motorovým vozidlom. Krajský súd dal do pozornosti, že nutnosť ochrany pred infekciami v prípade žalobcu konštatovali lekári v prepúšťacích správach a konštatoval ju aj posudkový lekár žalovaného v posudku č. 2013/359708 zo dňa 20.12.2013, ktorý posudzoval žalobcu síce nie v čase, keď bol v štádiu remisie (až od apríla 2014 bolo ochorenie v remisii), avšak z hľadiska diagnózy je diagnostikovaný rovnako. Lekár v tomto prípade odporúčal individuálnu prepravu práve z dôvodu ochrany pred infekciami a konštatoval odkázanosť žalobcu na individuálnu prepravu podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 447/2008 Z. z.“). Tak lekárske, ako aj komplexné posudky, sa so stanoviskami odborníkov k zdravotnému stavu žalobcu v štádiu remisie nevysporiadali a neodôvodnili, prečo odborné vyjadrenia ošetrojúcich lekárov žalobcu nie sú relevantné. Nebolo preto preukázané, že uvedené ochorenie (diagnostikované rovnako v lekárskom posudku žalovaného zo dňa 20.12.2013, ako aj v lekárskejších posudkoch, ktoré boli podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia o nepriznaní peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla) už nevyžaduje ochranu žalobcu pred infekčnými ochoreniami, teda aj nutnosť individuálnej prepravy. Žalovaný pred vydaním napadnutého rozhodnutia žalovaného nedisponoval dostatočnými podkladmi, ktoré by jednoznačne konštatovali, že napriek remisii nie je potrebné zabezpečiť, aby bol žalobca v čo najväčšej miere chránený pred infekciami a teda aby nedošlo k jeho prípadnému nakazeniu infekčnými chorobami.

Krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nedostatočne zdôvodnené a záver o nesplnení podmienky odkázanosti žalobcu na individuálnu prepravu v zmysle § 14 ods. 6 na účely § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. nevyplýva ani z obsahu administratívneho spisu, ani z dôvodov napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol. Poukázal na lekárske posudky žalovaného zo dňa 11.03.2015, v ktorom posudková lekárka uviedla, že žalobca je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ale nie je v zmysle § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a nemá praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí (je schopný v sprievode dospeléj osoby premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy, nastúpiť do vozidla a vystúpiť z neho, udržať sa v ňom počas jazdy i zvládnuť iné situácie vo vozidle hromadnej dopravy, nespĺňa preto kritéria odkázanosti na individuálnu prepravu). Žalovaný tiež uviedol, že nepovažuje za opodstatnené vstupovať zo strany súdu do lekárskejších posudkov, každý záver posudkového lekára je podložený lekárskejšími diagnostickými nálezmi. Rozsudok krajského súdu považoval za nezákonný, pretože dôvody zrušenia priamo súvisia s odborným posúdením odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a krajský súd nemá v zmysle § 248 písm. b) O.s.p. právo preskúmať rozhodnutia, ktorých vydanie výlučne závisí od posúdenia zdravotného stavu. Uviedol, že v odôvodnení rozsudku krajský súd zasahuje do záverov lekárskej posudkovej činnosti, pričom nemá znalosti o vzájomných súvislostiach medzi jednotlivými ochoreniami a odkázanosťou na individuálnu prepravu. V lekárskom posudku zo dňa 11.03.2015 posudková lekárka zohľadnila aj lekárske potvrdenie zo dňa 08.01.2015 a nepovažovala za potrebné sa k nemu vyjadrovať, nakoľko ide o subjektívne názory odbornej lekárky, ktorá nie je kompetentná posudzovať odkázanosti na účely zákona č. 447/2008 Z. z. Imunodeficientný stav je medicínskou problematikou a musí byť riešený farmakologickou intervenciou, nejedná sa o sociálny dôsledok ťažkého zdravotného postihnutia. K odvolaniu priložil uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/111/2015-30 zo dňa 27.07.2015, ktorým bolo zastavené konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o odňatí parkovacieho preukazu žalobcovi. Podľa jeho názoru bolo preto o odkázanosti na individuálnu prepravu právoplatne rozhodnuté a posudkovým lekárom zhodnotená odkázanosť na individuálnu prepravu nemôže byť pri každej žiadosti o kompenzáciu zhodnotená rozdielne.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd sa stotožnil s preskúmaným rozsudkom krajského súdu a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Na zdôraznenie správnosti jeho dôvodov doplnil (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti

- a) premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť,
- b) nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo
- c) zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, možno poskytnúť peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Z komplexného posudku vydaného žalovaným dňa 11.03.2015 vyplýva, že u žalobcu bola od augusta 2013 diagnostikovaná akútna lymfoblastová leukémia, od apríla 2014 je na udržiavacej liečbe - tabletovej forme chemoterapie, s poliekovou hepatopatiou, sekundárnym imunodeficitným stavom. Posudkový lekár v posudku uviedol, že dieťa je schopné samostatnej chôdze, nemá diagnostikované závažné obmedzenia v oblasti mobility ani orientácie, nemá úplnú ani praktickú slepotu oboch očí, mobilita je zachovaná, postoj a chôdza samostatná, vhodný sprievod inej fyzickej osoby.

Žalobca v konaní predložil potvrdenie hematologičky o tom, že pre zvýšené riziko infekčných komplikácií nie je pre neho vhodné cestovanie prostriedkami hromadnej dopravy a vyžaduje individuálnu dopravu motorovým vozidlom. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní produkoval takýto dôkaz, bolo povinnosťou žalovaného a jeho posudkovej lekárky sa aj s týmto potvrdením vo svojom posudku vysporiadať. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením prvostupňového súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako správneho orgánu nie je v tomto smere odôvodnené. Neobstojí odvolacia námietka žalovaného, že posudková lekárka vzala uvedené potvrdenie do úvahy. Posudková lekárka sa vo svojom posudku o uvedenom potvrdení vôbec nezmenila. Namietané potvrdenie je potrebné vyhodnotiť čo do vplyvu v ňom uvedených skutočností a preukázaného zdravotného stavu na odkázanosť na individuálnu

prepravu v intenciách príslušných zákonných ustanovení - zvládnutie inej situácie v hromadnej doprave vzhľadom na imunodeficientný stav. Bez takého vyhodnotenia nemožno dospieť k záveru, že správna úvaha vychádza z úplne zisteného skutkového stavu a má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Súd v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je oprávnený nahrádzať, resp. dopĺňať dôvody preskúmaného rozhodnutia.

Nemožno súhlasiť so žalovaným, že krajský súd napadnutým rozsudkom zasahuje do lekárskeho posudku. Úlohou súdu (a v správnom konaní úlohou rozhodujúceho správneho orgánu) je okrem iného vyhodnotiť úplnosť a presvedčivosť lekárskeho posudku, a keďže súčasťou lekárskeho posudku, ktorý bol podkladom napadnutého rozhodnutia žalovaného, neboli všetky zásadné lekárske potvrdenia, nemožno ho považovať za úplný a presvedčivý.

K odvolacej námietke žalovaného, že uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/111/2015-30 zo dňa 27.07.2015 bolo zastavené konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o odňatí parkovacieho preukazu žalobcovi, a teda že vo veci posúdenia odkázanosti na individuálnu prepravu bolo už právoplatne rozhodnuté, pričom bola zhodnotená aj odkázanosť na individuálnu prepravu, ktorá nemôže byť pri každej žiadosti o kompenzáciu zhodnotená rozdielne, odvolací súd uvádza, že spomenuté konanie bolo zastavené z dôvodu oneskoreného podania žaloby, bez meritórneho preskúmania veci, čo nespôsobuje prekážku rei iudicate (prekážku rozhodnutej veci) vo vzťahu k inej forme kompenzácie ťažkého zdravotného postihnutia.

Z vyššie uvedených dôvodov považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu za súladný so zákonom, a preto ho podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania najvyšší súd nepriznal, nakoľko žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.